

CCOO alerta de la greu paràlisi de la Diputació en matèria de personal

Acomplida ja la primera quinzena de l'últim trimestre de l'exercici, la negociació de les preceptives revisions de la RLT i de la plantilla prèvies a l'aprovació del projecte de pressupostos per a 2021 ni tan sols s'ha anunciat. Tampoc, en conseqüència, s'ha projectat la negociació de l'OOP per a 2021 ni la programació de la política de personal en matèria d'ocupació i carrera administrativa. **Sobre la taula va quedar el procés de negociació sobre teletreball.**

Personal va comprometre, junt amb aquest ambició projecte sobre teletreball, escometre negociacions complementàries, però imprescindibles, sobre la carrera professional i el necessari establiment de pautes per a la planificació dels serveis i la posterior avaluació dels seus resultats; així com per l'elaboració d'una norma pròpia sobre RLT i plantilla que siga conforme als estàndards de modernització administrativa i transparència que són exigibles a una Administració Pública del segle XXI.

En definitiva, la paràlisi és tant greu com evident, i des de CCOO considerem imprescindible un impuls decidit que evite el daltabaix de la política de personal. En aquest sentit, exigirem eixe impuls i el consegüent respecte a la negociació col·lectiva.

Tot aturat: teletreball, RLT i plantilla, modernització administrativa...

Doncs bé, en l'espera ens té a la representació de les treballadores i treballadors la Diputació. El temps passa, i ací ens tenen, assegudets en el banc, veient com el món gira. I és així que gira el món :

- El procés de negociació del reglament de **teletreball**, iniciat abans de l'estiu amb el compromís per part de la Diputació que fóra un procés serè, dialogat, informat, sincer, amb voluntat d'arribar a un robust consens entre la Diputació i les seues treballadores i treballadors, amb la finalitat d'iniciar amb garanties el que vàrem diagnosticar com un genuí canvi de paradigma en el treball i la cultura organitzativa, que no anava a ser gens fàcil i que estava carregat d'importants reptes, està parat.

- Els tràmits anuals d'anàlisi i actualització negociades de la **RLT** i de la **plantilla** no estan ni tan sols anunciats. Prendre's de debò aquesta revisió anual i ordinària dels instruments de planificació de personal és l'única manera de, després, evitar revisions sobtades, poc fonamentades i pitjor planificades.

- Relacionat amb això, i també amb la qüestió del teletreball, està el compromís de la Diputació d'abordar, d'una vegada per totes, una regulació pròpia, de qualitat i adequada a les necessitats d'una Administració moderna i transparent, de la RLT i de la plantilla. Si aquest assumpte no s'aborda i es porta a terme amb vertader compromís de fer les coses bé, tota la resta serà molt difícil, sinó impossible. Ni la modernització administrativa ni la necessària transformació de les relacions de treball en la Diputació -on el teletreball seria, tan sols, una expressió d'això- serà possible.

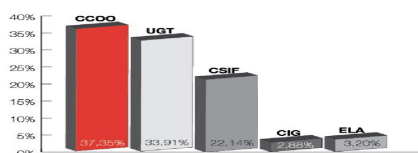
- Cal parlar també de l'**Oferta Pública** per l'any 2021; de la **carrera professional** en la Diputació; de seguiment dels processos selectius compromesos; de planificació de processos de carrera professional (concursos, promocions) que permeten atendre, de manera ordenada, les necessitats dels serveis. De tot això també la Diputació guarda silenci. .

El corazón de la gente trabajadora

Afiliate
CCOO
servicios a la ciudadanía

Continúa detrás

Viene de pág. 1

Contra el silenci de la Diputació, CCOO exigeix respecte i responsabilitat

«Una a una les portes se tancaven,
la sang es feia fred...
hi havia una eixida, tan sols una,
sols un pas per al vent,
però l'insecte o l'ombra la vedava
amb el mot de sa veu.

Llavors tancava les dreteres totes
(...) cercant-me l'infinit amb un mot únic:
el seu no, dring del mal,
el seu no del somriure i el del vidre,
el seu no del metall,
aqueix no que és sa força i sa venjança,
el sol nom del seu clam.»

Maria Beneyto, 1956, *L'insecte*.

El silenci que guarda la Diputació en aquest sentit és com eixe monosil·làbic missatge persistent i fatigós del constant NO del poema de Maria Beneyto.

Que la Diputació ens tinga així, en l'espera, en el silenci monosil·làbic de la negació, és una falta de consideració a les treballadores i treballadors. Els drets de negociació col·lectiva, de diàleg per a la participació institucional, semblen ser viscuts per la Diputació com una molesta i inútil càrrega que tan sols cal acomplir perquè la imposa la llei. La Diputació està menyspreant a

les seues treballadores i treballadors en els seus legítims drets de negociació i participació. Però, per si això no fóra motiu suficient perquè es revisaren aquest irritant desistiment, afegim el que la història del paper de la representació sindical en la Diputació demostra sense possibilitat de contestació: que si la sistemàtica organitzativa que adorna encara a aquesta Administració pública no l'ha apartada del tot del seu deure de servei objectiu als interessos generals ha sigut, en molt bona mesura, pel treball de les organitzacions sindicals.

Hem sigut i serem un estímulo constant en la gestió de personal. Hem contribuït amb innumbrables propostes, honestes i ben fonamentades, en tots els àmbits de la matèria de personal, però també de la matèria organitzativa i de modernització

administrativa. La qualitat de la Diputació com a Administració Pública té un segell sindical indiscutible.

El nostre paper com a representació de les treballadores i treballadors ha de ser respectat i reconegut per la Diputació. I ha de ser-ho *per se*, però també pels resultats en termes d'interès general que produïm a conseqüència del nostre paper - indirecte, si es vol, però real i constatable- de contrapoder,

de contrapés a certes inèrcies.

En definitiva, les treballadores i treballadors de la Diputació mereixen el respecte als seus drets col·lectius que a les organitzacions sindicals ens correspon exercir; però també mereix la ciutadania que se'ns respecte en l'exercici de la nostra funció, perquè la Diputació és molt millor Administració del que seria si no fóra per això.

La Diputació hauria de prendre nota d'aquesta reflexió i, per si no li resulta evident el nostre missatge en els termes exposats, el resumirem de manera més clara: si la Diputació no canvia per a ahir d'actitud, continuarem treballant fins que ho faça.

